

vi oftest bruger om maling, lak, lim, tøj eller tekstiler og rengøringsmidler osv.

Overordnet er regeringen enig i, at der er behov for en særlig indsats på kemikalieområdet, og udfasing er også et mål, der er sat for en række miljø- og sundhedsskadelige stoffer.

Samtidig skal vi være ærlige over for hinanden og over for befolkningen. Ærligheden består i at sige højt, at udfordringen ved at få mere styr på de mange kemikalier, der markedsføres, er et mål, der, hvis det skal nås, i høj grad skal forfølges internationalt og ikke mindst via EU.

Det betyder ikke, at vi nationalt kan eller skal læne os tilbage, og det har regeringen da heller ikke på nogen som helst måde gjort. Indsatsen på kemikalieområdet er solidt forankret i regeringens kemikaliestrategi, og så sent som i slutningen af marts har jeg sendt en status for indsatsen til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Man kan konstatere, at Danmark på en række konkrete stoffer er gået foran. Der, hvor vi har valgt en særlig national indsats, er det typisk begrundet i to hensyn: særlige danske forhold, og/eller at en særlig dansk indsats kan medvirke til, at der internationalt bliver sat fokus.

Det er den forstærkede indsats mod MTBE, det danske forbud mod blyforbindelser og visse anvendelser af bly, og de danske handlingsplaner for bromerede flammehæmmere og ftalater jo gode eksempler på.

Regeringen er enig med forslagsstillerne i, at udfasingen af farlige kemikalier er gået alt for langsomt i EU-regi, men lad mig minde om, at det var Danmark, der sammen med fire andre lande, bl.a. Sverige, på det uformelle rådsmøde i Chester i 1998 gav startskuddet til revitalisering af EU's kemikaliepolitik.

Dette er senest blevet udmøntet i Kommissionens hvidbog om strategi for en ny kemikaliepolitik. Den er af nogle blevet kritiseret for at være uambitiøs. Jeg er enig i, at der er nogle områder, hvor der skal strammes op, men der er også mange positive aspekter i hvidbogen. Vi har i et samråd i Miljø- og Planlægningsudvalget om hvidbogen haft en virkelig god drøftelse af hvidbogen.

Den er et vigtigt led i processen med at få skabt en ny kemikaliepolitik i EU, og allerede om en uge bliver der lejlighed til at drøfte hvidbogen og Kommissionens grønbog om integreret miljøpolitik på Europaudvalgets og Miljø- og Planlægningsudvalgets fælleshøring om netop disse to vigtige områder.

I den forbindelse kan vi med tilfredshed konstatere, at forsigtighedsprincippet er blevet styrket i EU, hvilket også afspejles i hvidbogen og er med til at lægge fundamentet for en styrket indsats, som ikke mindst skal sikre særlig udsatte grupper.

Fra regeringens side er vi meget tilfredse med det løft, kemikalieområdet fik i forbindelse med finanslovaftalen for 2001, et løft, som Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten jo var med til at sikre.

De nye initiativer om kortlægning af kemiske stoffer i forbrugerprodukter skal bl.a. bruges som grundlag for EU-indsatsen på hele det her område. Forbrugerprodukterne indgår kun sporadisk i EU-hvidbogen, og der skal etableres en arbejdsgruppe, hvor vi fra dansk side selvfølgelig skal prioritere indsatsen.

Dette rykker dog ikke ved den generelle opfattelse, at forbrugerprodukterne bør inddrages mere, end der er lagt op til i hvidbogen, og at det automatiske forbud mod de mest farlige kemikalier skal udvides til at omfatte flere grupper af kemikalier.

Ligeledes er det vigtigt at fastholde fokus på industriens ansvar. Og det er særlig vigtigt, at bevisbyrden bliver vendt om, så det er industrien, der skal vise, at kemikalierne er sikre at anvende, frem for nu hvor det er myndighederne, der har den opgave at vise, at de er farlige.

Vi skal være særdeles opmærksomme på, at kemikalier ikke kender til landegrænser. De spredes via miljøet, men også via produkter og varer. Det vil sige, at vores nærmeste naboer kan fremstille produkter, der indeholder kemikalier, vi ikke selv anvender, men som vi med stor sandsynlighed vil kunne finde i vores miljø.

De regler, vi indfører, skal effektivt modsvare virkeligheden. Dertil kommer at den største del af forbrugerprodukterne, der forhandles i Danmark, produceres i udlandet. Som eksempel kan nævnes rengøringsmidler, legetøj, tekstiler. For en del af disse produkter sker produktionen ikke kun i EU, men i stort omfang uden for EU.

Det er derfor min opfattelse, at hvis vi vil, og det vil regeringen, have den største effekt på miljøet og sundheden, så skal reguleringen generelt foregå enten i EU-regi eller globalt.

Den danske indsats i forbindelse med POP-konventionen, som bliver underskrevet i Stockholm på onsdag, er et stærkt vidnesbyrd om, at det også er muligt for et lille land at nå resultater globalt.